

kunde heller ikke tilsiige Bistand til Gennemførelse af det foreliggende Forslag. Dette opfyldte ikke et almindeligt og stærkt Folkekrav, men omfattedes af Vælgerne med stor Ligegyldighed, og det naturlige Grundlag for en Forfatningsændring syntes ham derfor at mangle. Taleren stod stadig paa det Standpunkt, som var udtrykt i den konservative Rigsdagsgruppes Erklæring af 20. Januar 1938: at Bevarelsen af et Tokammerssystem er en folkelig og demokratisk Garanti over for Ensiddigheder og Yderligheder, men det foreliggende Forslag kunde kun betragtes som et Etkammerssystem, og Rigstinget vilde ikke byde den nævnte Garanti, men blive en ekstra Reserve for det rene Flertalsstyre. Man kunde næppe heller regne med, at Rigstinget vilde faa et Særpræg i Kraft af en særlig Personlighedstype, eller at der gennem Landslisterne vilde kunne sikres den Side af Erhvervslivet, som repræsenteres af Lederne og Indehaverne af Landets Erhvervsvirksomheder, en nogenlunde ligelig Repræsentation i Forhold til Fagforeningerne. — Den foreslaaede Nedsættelse af Valgretsalderen fandt Taleren upaa krævet, medens han ansaa en Valgretsalders paa 25 Aar for naturlig efter vore Forhold. Reglerne om Folkeafstemning vilde formentlig kun blive en Skueret, og det var kun lidt, der var naaet med Hensyn til Adgang til Domstolsafgørelse i Sager om Erstatningsfastsættelse ved Ekspropriation, ligesom Betydningen af de stedfundne Ændringer i Kirkeparagrafferne var omtvistet. — Lange tilsagde sluttelig sin Villighed til at deltage i en Forhandling, der kunde føre til et Resultat, som i højere Grad end det foreliggende vilde kunne samle Partierne og deres enkelte Medlemmer om sig.

I Modsætning til Lange nærede *Hendriksen*, der var Ordfører for et Mindretal af den konservative Landstingsgruppe, ingen Betænkelighed ved helt og fuldt at anbefale Grundlovsforslaget, der efter hans Mening bød paa værdifulde Forbedringer i politisk og saglig Henseende og vilde medføre Forenkling af Rigsdagsarbejdet. Kun den i Folketinget stedfundne Forøgelse af Antallet af Rigsdagsmedlemmer fra 205 til 210 forekom ham uden saglig Begrundelse. Taleren bestred, at Forslaget ikke byggede paa et Tokammerssystem, og Indvendingen mod Valgretsalders Nedsættelse til 23 Aar forekom ham helt urimelig. Han beklagede dybt, at det ikke havde været muligt at skabe Enighed om en ny Grundlov; efter Udtalelserne af Venstres Ordfører syntes der desværre ikke at være levnet meget Haab herom, thi Forhandlingerne i Udvalget maatte føres paa Grundlag af det foreliggende Forslag.

I Forhandlingen ved 1. Behandling deltog yderligere Krarup (K. F.), S. Rasmussen (K. F.) og Rytter (V.) med Indlæg